

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 15C/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119206994
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4119206994.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Katarínou Moravčíkovou, v spore žalobcu: D. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, Ladce, zast. JUDr. Stanislav Zajac, advokát, Obrancov mieru 344/2, Dubnica nad Váhom, proti žalovanej: D. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. O. XXX, zast. Mgr. Štefan Slováčik, advokát, Mostná 46, Nitra, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100%. ○
výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa domáhala zaplatenia sumy 5 500 eur spolu s príslušenstvom od žalovanej s tým, že uviedla, že ako výlučná vlastníčka nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXX, kat. úz. L. - E., sa rozhodla opraviť rodinný dom, ktorý zdedila po svojich rodičoch. Žalobkyňa sa prostredníctvom internetu zoznámila so synom žalovanej J. I., ktorý jej ako živnostník ponúkol, že jej pri rekonštrukcii rodinného domu pomôže. Pretože žalobkyňa potrebovala s rekonštrukciou rodinného domu začať ihneď, dohodla sa so synom žalovanej na prácach, ktoré jej mal na rodinnom dome vykonať. Tento žalobkyni oznámil číslo účtu, na ktorý mu mala zaslať zálohu na materiál a práce. To aj urobila, dňa 11. 05.2018 odoslala na poskytnutý účet platbu vo výške 1 500 eur, ako zálohu na okná. Nič podozrivé na tejto transakcii nevidela a tak nemala dôvod pochybovať o tom, že to nie je účet I.. Dňa 19. 07. 2019, keď bol I. na stavbe u žalobkyne, požiadal o ďalšiu zálohu. Žalobkyňa mu v hotovosti vyplatila zálohu vo výške 2 000 € s tým, že jej Dalkovič vystavil príjmový doklad. Keď zo stavby odchádzal, povedal žalobkyni, že bude potrebovať vyššiu zálohu, aby mu ešte 1 000 eur odoslala opäť na ním uvedený, tj. dňa 20.07.2018. Uplynul takmer mesiac a I. nejaké práce na rodinnom dome vykonal a opätovne žiadal na osobnom stretnutí žalobkyňu o zálohu na vodu, ktorú mu aj poskytla dňa 10.08.2018 vo výške 1 500 eur. Na predmetnú sumu jej I. vystavil príjmový doklad. O niekoľko dní na to volal žalobkyni, že na vodu potrebuje doplatok vo výške 500 eur, aby mu ich poslala na účet ako predtým, tj. odoslala sumu dňa 21. 08.2018. Potom na tento účet ešte odoslala na základe jeho pokynov ďalšie dve platby, a to dňa 15. 10. 2018 vo výške 1 000 eur a dňa 12.11.2018 vo výške 1 500 eur. Keď sa jej I. po prijatí uvedených platieb neozýval a ani na jej rodinnom dome nevykonával žiadne práce, kontaktovala ho telefonicky a zaujímala sa o to, prečo nepracuje na rodinnom dome ako sa dohodli, keď mu podľa inštrukcií odoslala peniaze, za ktoré práce nevykonával. Pretože žalobkyňa potrebovala urobiť dohodnuté práce na rodinnom dome čím skôr, požiadala ho, aby urýchlene práce vykonal a vyúčtoval jej poskytnuté finančné prostriedky. Tento tak neurobil a ani nemal záujem na vykonaní dohodnutých prác, pričom nenakúpil ani materiál za poskytnuté zálohy. Keď žalobkyňa naliehala na I., aby jej finančné prostriedky vrátil, pretože súrne potrebovala uskutočniť rekonštrukciu rodinného domu a bola rozhodnutá, že si na potrebné práce zabezpečí niekoho iného, I. jej oznámil, že účet, na ktorý posielala peniaze nie je jeho, takže jej on

nemá čo vracať. Až vtedy sa žalobkyňa dozvedela, že účet, na ktorý zasielala finančné prostriedky nie je účet I., ale jeho matky - žalovanej. Žalobkyňa sa domnieva, že I. ako SZČO sa chcel vyhnúť plateniu dane, nepriznania príjmu a taktiež z dôvodu, že má dlh voči sociálnej poisťovni vo výške 1 683,28 eur a voči VŠZP vo výške 6 194,80 eur a svoj účet má zrejme zablokovaný exekútorom, teda úmyselne jej neuviedol účet svoj, ale účet svojej matky a takýmto spôsobom sa snažil obísť zákon a mariť úradné rozhodnutie. I. žalobkyni peniaze nevrátil a nechcel jej ani povedať, ako sa volá jeho matka, aby si mohla žalobkyňa od nej pýtať peniaze späť. Žalobkyňa požiadala dňa 03. 04. 2019 príslušnú banku o vrátenie peňažných prostriedkov, prevedených z jej účtu na účet neznámeho príjemcu. Banka následne dňa 05. 04. 2019 požiadala príjemcu o vrátenie platieb späť na účet žalobkyne. Nakoľko príjemca platieb zrealizované platby z účtu žalobkyne v zákonom stanovenej lehote nevrátil, v súlade s ustanovením § 92 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, banka žalobkyni poskytla identifikačné údaje majiteľa účtu, v prospech ktorého bolo úhrady vykonané. Na základe poskytnutých údajov žalobkyňa zaslala žalovanej výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia, nereagovala na ňu a ani nevrátila peniaze. Preto sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia, a to ako z dôvodu plnenia bez právneho dôvodu.

2. Súd vydal dňa 08.01.2020 pod č. k. 15C/51/2019-66 platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná odpor, z dôvodu čoho došlo k jeho zrušeniu uznesením súdu zo dňa 09.03.2020, č. k. 15C/51/2019-83. V odpore žalovaná uviedla, že je prekvapená postupom žalobkyne, ktorá v žalobe vôbec nespomenula rozhodné skutkové okolnosti. Je síce pravdou, že syn žalovanej - J. I. vykonával práce na rodinnom dome u žalobkyne, avšak nie je pravdou, že by žalobkyňa nevedela, na koho bankový účet poukazuje sumu za vykonané služby zo strany p. I.. Žalovaná tvrdí, že jej syn žalobkyni jasne uviedol, kto je majiteľom predmetného bankového účtu, bola to ich vzájomná dohoda. Žalovaná suma, ktorá bola poukázaná na žalovanej bankový účet, patrila jej synovi J. I., a to za práce, ktoré vykonal na rodinnom dome žalobkyne. O všetkom bola upovedomená aj žalobkyňa a vedela o tom aj žalovaná. Žalobkyňa sa snaží zavádzať súd nepravdivými tvrdeniami, nakoľko tvrdí, že syn žalovanej nedokončil práce pre žalobkyňu. Skutočnosť je taká, že dlžná za práce je práve žalobkyňa, nakoľko neuhradila za všetky práce, ktoré vykonal žalovanej syn. Práve to bol dôvod ukončenia prác p. I.. Žalovaná namieta a nesúhlasila s tvrdením žalobkyne prezentovaným v podanej žalobe, a to, že syn žalovanej nevykonal žalobkyni potrebné služby. Žalovanej syn vykonával na predmetnom rodinnom dome viacero prác na základe vzájomnej dohody so žalobkyňou. Žalovaná poukázala na to, že na jednej strane žalobkyňa tvrdí, že od mesiaca máj až do mesiaca novembra, t.j. 7 mesiacov vykonávala platby na spomínaný bankový účet a na druhej strane žalobkyňa tvrdí, že pre ňu syn žalovanej nevykonal žiadne práce alebo len časť prác. Žalobkyňa sa so žalovanej synom nedohodli na ďalšom postupe, preto p. I. upustil od vykonávania a dokončenia ďalších prác. Syn žalovanej prestal vo vykonávaní prác na rodinnom dome žalobkyne práve z dôvodu, že mu žalobkyňa neuhradila za vykonané služby ani zálohu. Žalovaná absolútne vylúčila tvrdenie žalobkyne, že by p. I. nevykonal pre žalobkyňu dohodnuté práce, neobjednal materiál a pod. Navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

3. Žalobkyňa cestou právneho zástupcu k odporu uviedla, že tvrdenia žalovanej sú nepravdivé, zavádzajúce, účelové a takmer celý jej podaný odpor obsahuje tvrdenia, ktoré sú v tejto právnej veci absolútne irelevantné. Žalovaná žiadnym spôsobom pred podaním žaloby nekomunikovala so žalobkyňou, nereagovala na výzvu a nepredložila žiadny dôkaz o tom, že žalobkyňa bola povinná poukázať finančné prostriedky na jej účet. Žalobkyňa nemala žiadnu vedomosť o tom, že účet nie je p. I., on jej to nepovedal. Ak by žalobkyňa vedela, že účet nie je jeho, v žiadnom prípade by naň finančné prostriedky neposielala, pretože by na to nemala žiadny dôvod. Syn žalovanej žalobkyňu zámerne oklamal, keď tvrdil, že účet, na ktorý boli poukázané finančné prostriedky žalobkyňou, je jeho. Žalovaná mala a mohla kontaktovať žalobkyňu ihneď po pripísaní prvej sumy na jej účet s tým, že jej tieto financie nepatria, nakoľko nemala žiadny dôvod od nej finančné prostriedky prijímať. O dôvode syna žalovanej, ktorý namiesto čísla svojho účtu uviedol žalobkyni číslo účtu svojej matky možno len polemizovať. I. sa, že ho k tomu viedla snaha vyhnúť sa daňovej povinnosti, resp. exekučnému konaniu, nakoľko v tom čase mal dlh voči poisťovniam. Je preukázateľné, že syn žalovanej prebral od žalobkyne preddavky na práce pri rekonštrukcii jej rodinného domu v hotovosti, a vo výške 3 500 eur. Tvrdenie v odpore, že žiadnu zálohu jej syn od žalobkyne nedostal, je nepravdivé. Navyše I. na rodinnom dome žalobkyne dohodnuté práce vykonal neodborne a v zlej kvalite. Žalobkyňa preto musela dodatočne osloviť iných remeselníkov, aby práce po I. opravili a dokončili. Vzhľadom ku skutočnosti, že vykonanie, či nevykonanie prác na rodinnom dome žalobkyne synom žalovanej nie je predmetom konania, považovala tvrdenia žalovanej ako aj predloženie dodacích listov ako dôkazu za absolútne irelevantné, pretože uvedené doklady

nepreukazujú, či zakúpený materiál bol zaplatený I., ani či tento materiál bol použitý na rekonštrukciu rodinného domu žalobkyne, pretože I. okrem prác na dome žalobkyne mal v tom čase i ďalšie zákazky. Žalovaná bráni svojho syna, ktorý tento spor zavinil, i keď mala a mohla vyriešiť bezdôvodnú platbu na jej účet či už so svojim synom alebo so žalobkyňou. Dôvod, prečo tak neurobila ani po tom, čo prevzala výzvu právneho zástupcu žalobkyne na vrátenie finančnej hotovosti, vyplýva z kontextu. Považovala za preukázané, že žalovaná prevzala platbu, ktorá jej nepatrila a na úkor žalobkyne sa takýmto konaním bezdôvodne obohatila.

4. Žalovaná cestou právneho zástupcu v rámci dupliky zotrvala na svojich vyjadreniach a poukázala na ústnu dohodu medzi žalobkyňou a jej synom, predmetom ktorej bola dohoda o priebehu stavebných úprav, vyplácanie materiálu a prác za poskytnuté služby. Žalobkyňa súhlasila a na základe dohody posielala aj peniaze na účet žalovanej. Peniaze, ktoré prišli na účet žalovanej, boli použité na materiál, ktorý syn potreboval na vykonávanie prác na dome, tvrdenia o neodborne a nekvalitne vykonaných prác považuje za účelové bez akéhokoľvek preukázania. Žiadna reklamácia nebola zo strany žalobkyne synovi adresovaná. Medzi žalobkyňou a žalovanou nevznikol žiaden právny vzťah, žalovaná ju nepozná, nikdy medzi nimi nedošlo k uzatvoreniu akéhokoľvek právneho úkonu, teda nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom v tomto konaní.

5. Žalobkyňa sa vyjadrila v konaní tak, že žalovaná uviedla opakovane nepravdivé účelové tvrdenia, ktorými zavádza a navyše sú absolútne irelevantné. Žiadnu ústnu dohodu žalobkyňa so synom žalovanej o posielaní peňazí na účet žalovanej neuzavrela a nikdy sa na ničom takomto nedohodli. Syn žalovanej klame a klamal žalobkyňu od začiatku, keď tvrdil, že účet, na ktorý boli poukázané finančné prostriedky žalobkyňou, je jeho. Podľa nej predmetom sporu nie je reklamovanie vykonaných prác. Inak žalobkyňa niekoľkokrát namietala neodborne a nekvalitne vykonané práce I. na jej rodinnom dome. Syn žalovanej zámerné uviedol číslo účtu svojej matky, aby sa vyhol daňovej povinnosti, resp. exekučnému konaniu, nakoľko v tom čase mal dlh voči poisťovniam. Správne uviedla žalovaná vo svojom vyjadrení, že nikdy nevznikol medzi ňou a žalobkyňou žiadny právny ani iný vzťah, na základe ktorého by jej mala žalobkyňa plniť - posielat' platby na účet, teda je zrejmé a preukázané, že žalovaná od žalobkyne prevzala platbu, ktorá jej nepatrila a na úkor žalobkyne sa takýmto konaním bezdôvodne obohatila.

6. Právny zástupca žalobkyne sa na pojednávaní pridržiaval písomne podanej žaloby s tým, že žalobkyňa mala dohodu so synom žalovanej o vykonaní prác, ale výdavky, ktoré si syn žalovanej vyúčtoval a ktoré žalobkyňa uhradila, sú premrštené. On jej povedal číslo účtu, na ktorý ona následne jednotlivé platby poukázala. Syn žalovanej nebol ochotný dokončiť práce. Žalobkyňa ho žiadala aj o vyúčtovanie zrealizovaných prác, ale on jej nepredložil nič. Nakoniec sa rozhodla podať túto žalobu, keď zistila, že peniaze boli hradené z jej strany nie na účet p. I., ale na účet žalovanej.

7. Právny zástupca žalovanej zotrval na doterajších vyjadreniach a uviedol, že všetky platby poukázané zo strany žalobkyne patrili p. I. - synovi žalovanej. Žalovaná okamžite po pripísaní jednotlivých platieb odovzdala peniaze synovi, ktorý ich použil na vyplatenie materiálu na stavebné úpravy rodinného domu žalobkyne. Mal za to, že na strane žalovanej nevzniklo bezdôvodné obohatenie, práve naopak, ak by mala tieto peniaze vydať, vzniklo by obohatenie na úkor jej syna. Syn žalovanej vykonával práce pre žalobkyňu a podľa jeho názoru by sa mala vec týkať len ich dvoch. Je jedno, na aký účet boli hradené jednotlivé platby zo strany žalobkyne, pričom tvrdil, že mala vedomosť o tom, o koho účet ide, pretože takto zrealizovala 5 úhrad. Majiteľom účtu je žalovaná, ktorá má podľa jeho informácií výlučne dispozičné právo s jeho nakladaním. Žalovanú tento spor zaťažuje, a tak ako uviedla, je prekvapená spôsobom konania žalobkyne. O liste, ktorý jej doručila žalobkyňa mala vedomosť, povedala o ňom svojmu synovi, ale nereagovala naň; považovala to za absurdné. Zopakoval, že všetky peniaze zo strany žalobkyne uhradené na účet žalovanej, boli odovzdané synovi žalovanej.

8. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že si myslí, že žalovaná nemala vôbec prebrať peniaze, pretože ona s ňou žiadnu zmluvu nemala. Od začiatku bola presvedčená, že platila na účet p. I. a tieto peniaze mali byť určené výlučne na prerábku domu. Peniaze, ktoré mu uhradila, nezodpovedajú hodnote prác, ktoré vykonal. Žiadala ho o vyúčtovanie ešte pred tým, ako zistila o koho účet ide, on jej len oznámil, že to musí spísať. Pretože sa nič nedialo, vyúčtovala si to sama a dala mu to na vedomie. Nevyjadril sa žiadnym spôsobom a ani peniaze sa jej nevrátili. Pôvodne sa dohodli na prerábke domu za 20 000 eur, vzal od nej zálohy s tým, že jej uviedol, že musí nakúpiť materiál. Nakoniec jej doviezol len nejaké veci, tieto zahrnula aj do svojho vyúčtovania. Číslo účtu, na ktoré poukazovala jednotlivé platby, jej poslal SMS

správou. Vec začala riešiť, keď jej p. I. povedal, že on jej nemá čo vracaf. Na účet posielala zálohové platby na materiál. Keď bol p. I. u nej, uhrádzala mu ich v hotovosti a inak (keď osobne prítomný nebol), posielala ich na uvedený účet. Pred tým, ako p. I. išiel na stavbu, jej to dal vedieť. Chodil tam asi 3-4 hodinky, mal so sebou málo materiálu. Často krát sa stalo, že mu niečo chýbalo a ona to musela ísť kúpiť za vlastné peniaze.

9. Svedok J. I. uviedol, že nevie, o čo tu vlastne ide. Ak chceta žalobkyňa riešiť niečo ohľadne stavby, mala to riešiť výlučne s ním. Peniaze posielala na účet jeho matky, ktorá o tom vedela. Bezprostredne ona tieto peniaze vybrala a odovzdala ich priamo jemu. Následne kúpil materiál, prišiel na stavbu a vykonal potrebné. Z jeho mojej strany bolo ohľadne zmluvy medzi ním a žalobkyňou splnené všetko. Práce sa realizovali asi trištvrte roka, nešlo len o jeden deň. Platby boli realizované postupne, vždy po zaplatení dohodnutej sumy práce vykonal a následne sa to takto opakovalo. Myslel si, že ak by práce z jeho strany urobené po uhradení sumy neboli, predsa žalobkyňa by ďalej dohodnuté platby neuhrádzala. Nemá problém s tým, aby sa súdili ohľadne stavby, ale táto vec sa týka výlučne žalobkyne a jeho. Žalovaná s touto vecou nemá nič spoločné, tá sa žiadnym spôsobom neobohatila, žalobkyňa peniaze posielala na jej účet, ale ona ich žiadnym spôsobom nespotrebovala pre seba, tj. neobohatila sa. Vždy ich odovzdala priamo jemu a ako už uviedol, on za ne kúpil materiál a vykonal práce. O tom, že v tom čase mal exekúcie, žalobkyňa vedela, preto to išlo na účet jeho mamy. Boli známi, kamaráti, tykajú si. Takto sa dohodli, a preto to riešil aj bez písomnej zmluvy. Všetko bolo dohodnuté medzi nimi dvomi. On ani žalovaná tieto peniaze ani nesprenoverili, pretože boli použité na dohodnutý účel. Týmto spôsobom, ktorý žalobkyňa zvolila, sa chce obohatiť práve ona. Vec sa týka stavby, ktorú realizoval on a všetky záležitosti s tým súvisiace by mali byť riešené výlučne s ním ako zhotoviteľom diela. Dispozičné právo k účtu žalovanej nemal, a to z dôvodu jeho finančných problémov (osobný bankrot). V tom čase nemal žiadny bankový účet, a to skrz už spomínané finančné problémy. Z toho dôvodu to riešil cez žalovanú, inak to možné nebolo. Nevedel, koľko peňazí prevzal od žalobkyne v hotovosti, ale nejaké to boli. Žalovaná mu spomínala list, ktorý jej prišiel od žalobkyne, ale on naň nereagoval. Sama žalovaná bola rozhorčená, čo sa vlastne deje, keď ona sama mala vedomosť o tom, že tie peniaze na účet prišli a odovzdala ich priamo jemu. Peniaze potreboval na zaplatenie materiálu, ktorý sa následne vozil na stavbu, napr. okná boli z Vrábel, kúrenie z Nitry. Celkovo bolo na dome žalobkyne preinvestovaných podľa jeho výpočtov 12 966,02 eur. Nemá problém s riešením stavby na súde, ale žalovanú do toho nie je dôvodné ťahať. Jeho ani nenapadlo, že by mohla vzniknúť takáto situácia, v živote sa s tým nestretol. Z jeho strany boli všetky práce, čo boli dohodnuté a vyplatené, zrealizované. Žalovaná na stavbe nikdy nebola, veď s tým nič nemala spoločné. Na výzvu nereagoval, považoval ju za nedôvodnú a svoj názor následne uviedla žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu. Žalovaná vedela o tom, že sú to jeho peniaze a vedela o tom aj žalobkyňa. Poukázal na svoje vyúčtovanie, z ktorého vyplýva, že práce zrealizoval vo vyššej sume ako tej, ktorú žalobkyňa žiada zaplatiť. Peniaze boli posielané na účet z dôvodu, že on býva v Nitre a stavba sa realizovala v obci Beluša. V hotovosti prevzal peniaze len vtedy, keď bol priamo so žalobkyňou, a to na príjmový pokladničný doklad. Vykonal práce za tie peniaze čo dostal a vykonal aj viac prác. Nemali so žalobkyňou medzi sebou písomnú zmluvu a podľa dohody vyúčtovanie ani nemalo byť. Ale napriek tomu ho urobil.

10. Právny zástupca žalobkyne skonštatoval, že svedok priznal, že žalobkyňa bola ochotná dať mu peniaze v hotovosti. Podľa neho žalobkyňa nevedela o tom, na koho účet peniaze posielala a neskôr zistila, že ich hradila niekomu, kto so stavbou nemal nič spoločné. Dodnes neexistuje vyúčtovanie zo strany p. Dalkoviča. Ak by ho urobil, všetky skutočnosti sa mohli vyriešiť inak. V súčasnosti sa žalovaná aj svedok bránia vráteniu peňazí, pričom je zvláštne, že sa nebránili a ani nijakým spôsobom nereagovali na výzvu žalobkyne pred podaním žaloby. Až v odpore prvý krát začali uvádzať, prečo peniaze nemienia vrátiť. Pokiaľ ide o samotnú stavbu, p. I. ako zhotoviteľ môže žiadať od žalobkyne zaplatenie za vykonané práce, ale musí to samozrejme preukázať. Medzi nimi dvoma bola uzatvorená ústna zmluva o dielo a aj taká má mať svoje vyúčtovanie. Medzi stranami sporu nebol žiadny vzťah a skutočnosť, že žalovaná prijaté platby od žalobkyne dala svedkovi, je jej problém. Žalovaná sa podľa jeho názoru bezdôvodne obohatila na úkor žalobkyne. Na záver zopakoval, že medzi stranami sporu neexistoval žiadny vzťah ani zmluva. To, akým spôsobom žalovaná nakladala s platbami žalobkyne, bolo výlučne na nej, bol to jej problém, mohla s nimi robiť čo chceta. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobkyňa nemala problém uhrádzať platby synovi žalovanej v hotovosti, tj. ak by pýtal vyššiu sumu, uhradila by ju. To, že svedok podnikal v tom čase nie čestným spôsobom, bolo riešené iným spôsobom. Žalobkyňa s ním ukončila spoluprácu a v súčasnosti je dom za pomoci iných osôb plne funkčný, pričom syn žalovanej

nevykonával práce, tak ako si ich účtuje. Mal za to, že žaloba je dôvodná, navrhol jej vyhovieť a priznať nárok na náhradu trov konania.

11. Právny zástupca žalovanej uviedol, že svedok sám potvrdil, že peniaze, ktoré boli poukázané na účet žalovanej, teda jeho matky, boli skutočne použité na vykonanie stavby na rodinnom dome žalobkyne. Preto je irelevantné, či syn p. I. vypracoval nejaké vyúčtovanie, pretože v tomto spore sa nerieši kvalita prác, ktoré boli resp. neboli vykonané. Na záver uviedol, že podľa neho je nesporné, že došlo k uzatvoreniu ústnej zmluvy o dielo medzi žalobkyňou a synom žalovanej, pričom žalobkyňa súhlasila s tým, že má posielat' na nákup materiálu finančné prostriedky na účet žalovanej. Peniaze poukázané na jej účet patrili jej synovi za vykonanie prác na diele pre žalobkyňu. Žalovaná sa na úkor iného bezdôvodne neobohatila a ani nezískala žiadny majetkový prospech. Žalobkyňa ani nereklamovala vykonané práce, len spomínala akési nekvalitné práce uskutočňované zo strany syna žalovanej. Žalovaná finančné prostriedky, ktoré jej boli zo strany žalobkyne poukázané na jej bankový účet, odovzdala synovi a on ich použil na nákup materiálu. Z toho je zrejmé, že žalobkyňi nemohol vzniknúť nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré si uplatňuje. Práve naopak, ak by žalovaná odovzdala finančné prostriedky na účet žalobkyne, ona by bola tá, ktorá by sa bezdôvodne obohatila na úkor syna žalovanej. Preto navrhol žalobu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania.

12. Súd vykonával dokazovanie výsluchom žalobkyne, svedka J. I., oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä dokladmi o zaplatení súm v hotovosti, žiadosť o vrátenie platieb, výzva žalobkyne, výpis z LV, výpis zo živnostenského registra, dodacie listy, vyjadreniami strán sporu, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

13. Žalobkyňa poukázala na účet, vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., na meno žalovanej, - dňa 11.05.2018 sumu 1 500 eur, správa pre príjemcu: záloha na okná p. J.,
- dňa 20.07.2018 sumu 1 000 eur, správa pre príjemcu: J.,
- dňa 21.08.2018 sumu 500 eur, správa pre príjemcu: doplatok za vodu D.,
- dňa 15.10.2018 sumu 1 000 eur, správa pre príjemcu: elektrina J.,
- dňa 12.11.2018 sumu 1 500 eur, správa pre príjemcu: materiál na dom J.,
tj. spolu sumu vo výške 5 500 eur v období od 11.05.2018 do 12.11.2018 formou piatich platieb.

14. Slovenská sporiteľňa, a.s., požiadala žalovanú o vrátenie platieb, ale nakoľko tá ich nevrátila, poskytla žalobkyňi identifikačné údaje o majiteľovi účtu SK 48 0900 0000 0050 7273 4807, na ktorý platby postupne vykonávala.

15. Výzvou zo dňa 06.05.2019 žalobkyňa vyzvala žalovanú na vrátenie sumy 5 500 eur z dôvodu, že na jej účet na základe poskytnutého čísla od syna žalovanej odoslala finančné prostriedky na tento účet a tým bola uvedená do omylu, pretože číslo účtu malo byť účtom J. I. a nie žalovanej. Uviedla v nej, že jej syn úmyselne poskytol žalobkyňi iné číslo účtu, čím chcel sa týmto spôsobom vyhnúť daňovej povinnosti.

16. Medzi žalobkyňou a synom žalovanej - J. I., bola uzatvorená ústna zmluva o dielo, na základe ktorej vykonával práce na rodinnom dome, ktorý sa nachádzal v kat. úz. L. - E. a ktorého výlučnou vlastníčkou bola žalobkyňa. Práce sa realizovali postupne, pričom zo strany žalobkyne boli vykonané 2 zálohové platby aj v hotovosti, a to dňa 19.07.2018 a 10.08.2018 ako záloha na stavbu v sume 2 000 eur a záloha na vodu 1 500 eur.

17. Z dodacích listov, vystavených na J. I., je zrejmé, že išlo o dodanie okien od spoločnosti SAMONI, s.r.o., na sumu 1 970 eur zo dňa 30.05.2018, dodanie elektroinštalačného materiálu od I. D. ELEKTROMAT dňa 20.07.2018 v sume 781,69 eur, ako aj materiálu na kúrenie zo dňa 23.07.2018 na sumu 1 992,81 eur.

18. Svedok J. I. predložil vyúčtovanie prác, vykonaných pre žalobkyňu, v ktorom poukázal na dodacie listy ohľadne nákladov na materiál na kúrenie a elektrinu, okná, ako aj zahrnul tam ostatné práce a náklady. Celkové práce vyčíslil na sumu 12 996,02 eur.

19. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

20. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

22. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

23. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 5 500 eur s príslušenstvom, titulom vydania bezdôvodného obohatenie ako plnenie bez právneho dôvodu, nie je dôvodný.

24. Medzi stranami sporu bolo nesporné, že žalobkyňa poukázala na účet žalovanej 5 platbami v období od 11.05.2018 do 12.11.2018 sumu spolu vo výške 5 500 eur. Takisto nebolo v konaní sporné, že žalobkyňa mala uzatvorenú ústnu zmluvu o dielo so synom žalovanej, ktorí sa poznali, boli predtým kamarátmi a tykali si. Spornými zostali tvrdenia, či medzi žalobkyňou a synom žalovanej existovala dohoda o vykonávaní platieb žalobkyňou na účet žalovanej, či si tieto peniaze ponechala žalovaná, ako s nimi ďalej nakladala, a teda, či sa na úkor žalobkyne žalovaná bezdôvodne obohatila.

25. Bezdôvodné obohatenie je právny inštitút, ktorý vznik obohatenia viaže na to, že na takéto obohatenie nie je právny dôvod, žiadna zmluva resp. dohoda alebo zákonné ustanovenie, čiže ide o obohatenie neoprávnené. Bezdôvodné obohatenie teda nie je každé obohatenie sa dlžníka, napríklad z dôvodu prevzatia dodaného tovaru a následného nevyplatenia faktúry. Pre vznik zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie nie je nevyhnutné, aby k tomuto obohateniu došlo úmyselne alebo nejakým protiprávnym úkonom (napríklad trestným činom krádeže alebo sprenevery), aj keď to nie je vylúčené. O plnenie bez právneho dôvodu (pod slovom plnenie treba rozumieť najčastejšie peňažné plnenie) ide tam, kde právny dôvod od samého začiatku neexistoval, ale aj vtedy, ak dodatočne odpadol. Neexistencia právneho dôvodu od začiatku znamená, že vôbec nenastala právna skutočnosť, ktorá by mala za následok vznik právneho vzťahu, obsahom ktorého by bola povinnosť a zároveň právo na poskytnuté plnenie.

26. V tomto prípade mal súd preukázané, že na strane žalovanej nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, pretože peniaze, ktoré boli pripísané na jej účet zo strany žalobkyne, boli vždy odovzdané jej synovi J. I.. Syn žalovanej ako svedok vo svojej výpovedi potvrdil tvrdenia žalovanej o tom, že žalovaná vedela, že peniaze od žalobkyne budú poukázané práve na jej účet a po ich pripísaní mu ich osobne odovzdala, ona si ich nikdy nenechala. Okolnosti, za akých vykonával svedok ako zhotoviteľ pre žalobkyňu ako objednávateľku stavebné práce, neboli predmetom tohto sporu. Napriek tomu, súd po oboznámení sa tak s tvrdeniami žalobkyne ako aj svedka, dospel k záveru, že medzi nimi existoval záväzkový vzťah, práce na stavbe pre žalobkyňu vykonával, čo aj sama potvrdila. Rozpor bol, že v akom rozsahu a kvalite. Túto skutočnosť ako aj prípadné vady diela, ale súd v tomto konaní neskúmal a ani sa nimi nezaoberal. Sama žalobkyňa vykonávala platby postupne, pričom ak vezmeme do úvahy aj jej tvrdenie, že boli so zhotoviteľom p. I. dohodnuté na prerobení domu za sumu 20 000 eur, tak potom sa súdu javí vierohodnejšie tvrdenie svedka ako aj žalovanej, že po uhradení sumy zo strany žalobkyne buď na ním uvedený účet, alebo v hotovosti, tieto finančné prostriedky spotreboval práve na stavbu žalobkyne. Aj zo strany žalobkyne bola pri každej platbe uvedená správa pre príjemcu, v ktorej okrem svojho priezviska, resp. mena, uviedla, aj na aký účel platbu posielala (záloha na okná, doplatok za vodu, električka, materiál na dom). Predsa, ak by jednotlivé platby neuskutočnila, prípadne by si ich žalovaná ponechala pre seba, syn žalovanej by ju vyzýval na zaplatenie záloh, aby mohol práce na stavbe vykonávať. Zo strany svedka ale nebolo uvedené, že by takáto situácia niekedy po uhradení sumy zo strany žalobkyne v prospech ním uvedeného účtu nastala. Žalobkyňa stále namietala, že neexistuje vyúčtovanie zo strany p. I. a zároveň jej právny zástupca k samotnej výpovedi svedka uviedol, že ak by ho urobil, všetky skutočnosti sa mohli vyriešiť inak.

27. Kto je v rámci zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie pasívne legitimovaný vyplýva z § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Je ním ten, koho majetok sa na úkor druhého bezdôvodne zväčšil. Všetko, čo

sa nadobudlo bezdôvodným obohatením, musí sa vydať. Pre túto povinnosť je irelevantné, bez právneho významu, či ten kto bezdôvodné obohatenie získal, bol v dobrej viere alebo nie.

28. Čo sa týka zaplata sumy 5 500 eur, predmetná suma bola postupne v období od 11.05.2018 do 12.11.2018 zasielaná na účet žalovanej. V konaní bolo preukázané, hlavne výpoveďou svedka, že žalovaná si peniaze od žalobkyne nenechala, ale odovzdala ich priamo svojmu synovi - p. I., ktorý bol v zmluvnom vzťahu so žalobkyňou a ktorý sám žalobkyňu uviedol, aby platby, súvisiace s ich zmluvou, posielala práve na účet žalovanej, ktorý jej oznámil, tak ako to potvrdila aj žalobkyňa, formou SMS správy. Pokiaľ ide o skutočnosti, týkajúce sa spôsobu podnikania žalovaného, jeho vtedajšej finančnej situácie, vzhľadom na to, že žalobkyňa a p. I., boli kamarátmi, súdu sa javilo hodnovernejšie tvrdenie žalovanej ako aj svedka, že žalobkyňa mala vedomosť o jeho pomeroch ako aj o tom, že z dôvodu exekučných konaní, vedených voči nemu, si nemohol dať posielat peniaze na účet, nakoľko vtedy ani žiaden nemal. Vo vyjadrení zo dňa 05.05.2020 sama žalobkyňa uviedla, že sa domnieva, že p. I. k tomuto konaniu viedla snaha vyhnúť sa daňovej povinnosti, resp. exekučnému konaniu, nakoľko v tom čase mal dlh voči poisťovniam. Práve týmto potvrdila, že musela mať vedomosť o jeho majetkových pomeroch.

29. To, či podnikal p. I. v rozpore s právnymi predpismi, či sa snažil vyhnúť daňovej povinnosti, nebolo predmetom tohto sporu, pretože všetky okolnosti ohľadne ústnej zmluvy o dielo, sa týkali výlučne zmluvného vzťahu žalobkyne a p. I.; preto všetky prípadné nároky môžu byť riešené výlučne v inom samostatnom konaní, vedenom len medzi nimi navzájom.

30. K námietkam žalobkyne, že žalovaná nereagovala na jej výzvu, pričom jej bola doručená dňa 15.05.2019, súd konštatuje, že mala možnosť na ňu reagovať, ale to, že ju nevyužila a prvýkrát sa bránila až podaním odporu, jej nemôže byť na ťarchu. V rámci súdneho konania využila všetky dostupné prostriedky procesnej obrany. Jej tvrdenia, ktoré boli preukázané aj výpoveďou svedka - jej syna J. I., súd považoval za preukázané; preto dospel k záveru, že ona sa žiadnym spôsobom neobohatila na úkor žalobkyne.

31. Predpoklady vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia preukazuje v súdnom konaní ten, kto sa vydanie bezdôvodného obohatenia domáha. Otázka, či v konkrétnom prípade vzniklo bezdôvodné obohatenie jedného subjektu na úkor druhého, je vždy otázkou individuálnych skutkových a právnych okolností, bez toho, aby bolo treba konštruovať akékoľvek všeobecné kritérium (uzn. NS SR, sp. zn. 23Cdo 5031/2008). Pretože žalobkyňa v spore neunesla dôkazné bremeno, ktoré bolo jej povinnosťou, súd jej žalobu zamietol. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že k úhrade platieb zo strany žalobkyne nedošlo omylom, peniaze boli na účet žalovanej pripísané a boli odovzdané jej synovi za účelom realizácie diela.

32. Súd zároveň poukazuje na to, že v tomto prípade nárok na plnenie na základe zistených skutkových tvrdení nemožno podradiť z právnej stránky ani pod inú hmotnoprávnu normu, akú uvádza žalobkyňa, preto jej žalobu v celom rozsahu zamietol.

33. Podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods.1, ods.2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku, pretože žalovaná bola v konaní plne úspešná, priznal mu nárok na náhradu trov konania proti žalobkyňu v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Strany sporu nenavrhli a ani súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal postupovať podľa § 257 Civilného sporového poriadku a náhradu trov konania žalobkyňu nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Nitra.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.